

Рецензия

от

проф. д-р Свилен Райчев

на дисертационен труд за присъждане
на образователна и научна степен „доктор”

на

Ванг Шуайтунг

на тема:

ИЗСЛЕДВАНЕ НА ДИНАМИКАТА НА ВОКАЛНИТЕ ТЕХНИКИ В КИТАЙСКОТО АКАДЕМИЧНО НАРОДНО ПЕЕНЕ

Професионално направление: Музикално и танцово изкуство

Докторска програма: "Музикознание и музикално изкуство"

Научен ръководител: проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак

Ванг Шуайтунг е роден в Китай. Завършва бакалавърска степен през 2011 г. Магистърската му степен е от университета във Фуджиан, Китай през 2015 г.

От септември 2019 г. е докторант редовна форма, платено обучение по професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“, докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“ към катедра „Класическо и поп-джаз изпълнителско изкуство“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив.

Отчислен е с право на защита на дисертационен труд със заповед №РД-27-

029 от 17.03.2023 г.

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“ към АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, гр. Пловдив, състояло се през март 2023 г.

Освен майчиния си китайски език владее български и английски език.

Има известен педагогически опит в Китай.

Участва в множество концерти и спектакли. Печели престижни награди в редица певчески фестивали и конкурси:

2020 г. - Московски международен вокален конкурс –втора награда

2020 г. - Празници на изкуствата "боровец 2020" – втора награда

2020 г. - Втора награда на „Italy 23rd INTERNATIONAL MUSIC COMPETITION —Pietro Argento ”, Италия, Ноември, 2020.

2020 г., -Първа награда на „Danubia talents International Music Competition ,Унгария, Декември 2020.

Дисертационният труд съдържа общо 172 страници, които включват въведение, четири основни глави с подраздели, Заключение, Библиография, Приноси на дисертационния труд и Списък на научните публикации по темата на изследването.

Впечатлен съм от начина, по който е замислен и изграден дисертационния труд – академично, с отличен стил.

Основната цел, която си поставя този труд е да направи изследване на историческите постижения на древната китайска народна вокална музика, систематичен преглед на еволюцията на академичното народно пеене под влияние на белкантото след навлизането на западната култура в Китай.

Идеята за обстойно проучване и анализ на особеностите на обучението, представителите и певческите стилове за всеки един от периодите на развитие на китайското академично народно пеене е сама по себе си голямо предизвикателство. Обобщени са концепциите, методите и резултатите от преподавателския опит на видни музикални педагози, на базата на които са съставени препоръки за подобряване на еднотипни изпълнения на китайските народни певци. В настоящата разработка се разглеждат и концепциите в развитието на народното пеене в западните страни и особено в България, както и приликите и разликите с китайското народно пеене.

Първата част на изследването представлява обзор на китайската народна вокална музика през древността. Описани са характеристиките на

народното пеене в традиционната китайска музика, както и периодите на трансформация на народното пеене и заимстване на особености и методите от западната музика и особено от белкантото.

Традиционната китайска музика се развива под влиянието на навлизането на западната музика. Това е застъпено във втора глава “Развитие на китайската народна вокална музика в периода на Новото време”. Авторът отбелязва формирането на нови жанрове, които се превръщат в основна тенденция в съвременната китайска музика. Създават се детски песенно-танцувални постановки, нови народни песни, възниква оперният жанр “Ян”, създава се националната опера “Белокосото момиче” като комбинация от западна и китайска музика.

Ванг Шуайтунг разделя традиционната китайска вокална музика в този период на три основни категории: традиционни народни песни, речитативни песни и китайско оперно пеене. Той прави обстоен анализ на тези три категории, като пояснява някои определени черти на китайската опера, като символични сценични изпълнения, певческата техника, основни типове роли, тонални характеристики и др.

Съвременният период на китайската история намира място в трета глава “Развитие на народната вокална музика в съвременен Китай”. В тази глава е разгледано формирането на китайската академична народна вокална музика, създаването на оригинални авторски вокални произведения в народен стил, като се използват традиционните народни певчески техники. Създават се нови народни опери. Това според автора са различни опити от китайски композитори за създаване на оперна музика, стремейки се да композират национални опери с китайски характеристики въз основа на традициите на националната оперна музика и използвайки опита на чуждестранни оперни композитори.

Цитирам: “По отношение на музикалната композиция, те притежават отличителния стил на традиционната китайска музика и на оперната музика, като наблягат на вокалните партии и пеенето.” стр. 97

Особено интересен е раздела “Формиране на академичното преподаване и характеристики на обучението по вокална музика” Направен е анализ на обучението в различните музикални академии в Китай и реструктурирането на първоначалното традиционно вокално образование, което се състои от групи за народно пеене, в откриване на специалности “Народно пеене” и “Народна вокална музика”. Поставя се началото на академичната система за преподаване на народно пеене, а дисциплините се водят съвместно от вокални педагози от белкантовата школа и преподаватели по китайска народна музика.

Цитирам: *“През този период на развитие на преподаването на народна вокална музика в академичните среди приликите и разликите в обучението, предлагано от различните учебни заведения, идват от осъзнаването и практическия опит на различните преподаватели по традиционна китайска народна вокална музика и белкантово пеене.”* стр.105

В дисертацията не са подминати и различията във вижданията за развитие на китайското народно пеене - както политически, така и художествено-педагогически. Показани са периодите на развитие и застой на китайската академична вокална музика, както и трансформацията при нейното създаване, вокално обучение и представяне, за да може да бъдат удовлетворени вече високите и разнообразни естетически изисквания на публиката.

Прави впечатление и доброто познаване на българската фолклорна музика. На нея е посветена четвърта глава *“Сравнително изследване на обучението по народно пеене в Китай и България”* С помощта на сравнителен анализ се обобщават сходствата и различията между българската и китайската академична народна вокална музика. Прави се съпоставка между учебните програми, методите на преподаване и обучението в областта на фолклорната музика в България и Китай.

В отделните части на дисертацията са изтъкнати и изведени принципите и трудностите при решаване на конкретните задачи при изпълнение на китайското академично народно пеене.

Като предимство на дисертацията, бих отбелязал и наличието на всякакъв снимков и нотен материал, както и конкретни таблици от различни източници, с които представената разработка само печели.

Дисертационния труд не е само историческо, хронологично изследване на отделен жанр или епоха. Това е аналитичен размисъл на автора върху традициите в европейската и китайската народна вокална музика и върху това как младите хора трябва да се подготвят за изпълнение на произведения в този стил. Дисертационния труд е много полезен и ще бъде полезен за младите хора, които се обучават на този вид изкуство.

Така представената дисертация обогатява нашата научна литература и може да послужи със своите идеи за нови научни разработки.

Трудът има ярко изразен приложен характер. В този смисъл той се явява естествена връзка с миналото и перспективното развитие както на европейската така и на китайската вокална народна музика.

С лаконична, ясна и категорична мисъл дисертанта поставя въпросите, като навсякъде без понякога да е изразено с думи, подтекстуално личи неговото лично виждане и отношение по засегнатите теми. За разработката са използвани множество трудове, класифицирани според историческия период на зараждането им. Отделено е и място на школи и автори, които са особено важни и които за съжаление са слабо познати у нас.

В заключението е направен опит за обобщение на проблематиката и извеждане на приносните моменти в текста. Това изследване служи като ориентир в намирането на стилистически вярна интерпретация не само на изпълнението на китайското академично народно пеене, а и на вокалната музика като цяло.

Напълно съм съгласен с изведените от автора приноси на дисертационния труд.

Дисертанта има и необходимите научни публикации по темата.

Като заключение искам да кажа, че трудът притежава необходимите приносни качества на дисертация за придобиване на образователната и научна степен „доктор”

Убеден съм, че дисертационния труд на Ванг Шуайтунг има приносен характер, както в теоретичен така и в приложен смисъл. С цялостната си дейност и приноси кандидата отговаря на изискванията за придобиване на образователната и научна степен „доктор”.

Проф. д-р Свилен Райчев